

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 10 marca 2011 r.*

W sprawie C-51/10 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 1 lutego 2010 r.,

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o., z siedzibą w Częstochowie (Polska), reprezentowana przez A. von Mühlendahla, Rechtsanwalt,

strona skarżąca,

w której drugą stroną postępowania jest:

Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowany przez A. Folliarda-Monguirala, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana w pierwszej instancji,

* Język postępowania: angielski.

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: A. Tizzano, prezes izby, J.J. Kasel, M. Ilešič (sprawozdawca), M. Safjan i M. Berger, sędziowie,

rzecznik generalny: J. Mazák,
sekretarz: L. Hewlett, główny administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 10 listopada 2010 r.,

podjąwszy, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, decyzję o rozstrzygnięciu sprawy bez opinii,

wydaje następujący

Wyrok

- ¹ W odwołaniu Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. (zwana dalej „Technopol” lub „agencją Technopol”) wnosi o uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawie T-298/06 Agencja Wydawnicza Technopol przeciwko OHIM (1000) (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), na mocy którego Sąd oddalił wniesioną przez nią skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 sierpnia 2006 r.

(sprawa R 447/2006-4) (zwanej dalej „sporną decyzją”) dotyczącej rejestracji oznaczenia „1000” jako wspólnotowego znaku towarowego.

Ramy prawne

- 2 Artykuł 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), zatytułowany „Oznaczenia, które może zawierać wspólnotowy znak towarowy”, stanowi:

„Wspólnotowy znak towarowy może składać się z jakiegokolwiek oznaczenia, które można przedstawić w formie graficznej, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, rysunków, liter, cyfr, kształtu towarów lub ich opakowań, pod warunkiem że oznaczenia takie umożliwiają odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw”.

- 3 Artykuł 7 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji”, stanowi:

„1. Nie są rejestrowane:

[...]

b) znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru;

- c) znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług;

[...]

3. Ustęp 1 lit. b), c) i d) nie ma zastosowania, jeżeli w następstwie używania znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w odniesieniu do towarów lub usług, dla których występuje się o rejestrację”.

- 4 Zgodnie z art. 12 rozporządzenia nr 40/94 zatytułowanym „Ograniczenie skutków wspólnotowego znaku towarowego”:

„Wspólnotowy znak towarowy nie uprawnia właściciela do zakazania stronie [osobie] trzeciej używania w obrocie:

[...]

- b) oznaczeń dotyczących rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego, czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub też innych właściwości towarów lub usług;

[...]

pod warunkiem że [osoba trzecia] używa ich zgodnie z uczciwymi praktykami w przemyśle i handlu”.

- 5 Artykuł 74 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Badanie przez Urząd stanu faktycznego z urzędu”, stanowi:

„1. W trakcie postępowania Urząd bada stan faktyczny z urzędu; jednakże w postępowaniu odnoszącym się do względnych podstaw odmowy rejestracji Urząd ogranicza się w tym badaniu do stanu faktycznego, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony oraz poszukiwanego zadośćuczynienia.

2. Urząd może nie wziąć pod uwagę stanu faktycznego lub dowodów, których zainteresowane strony nie przedstawiły w odpowiednim terminie”.

- 6 Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) zostało uchylone rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 78, s. 1), które weszło w życie w dniu 13 kwietnia 2009 r. Niemniej jednak z uwagi na datę zajścia okoliczności faktycznych spór podlega przepisom rozporządzenia nr 40/94.

Okoliczności powstania sporu i sporna decyzja

- 7 W dniu 4 kwietnia 2005 r. Technopol zgłosiła w OHIM do rejestracji w charakterze wspólnotowego znaku towarowego następujące oznaczenie:

- 8 Towary, dla których dokonano zgłoszenia, należą do klasy 16 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają następującemu opisowi: „broszury; czasopisma, w tym czasopisma z krzyżówkami i rebusami, gazety”.

- 9 W dniu 31 stycznia 2006 r. ekspert odrzucił to zgłoszenie na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 40/94, swą decyzję uzasadniając tym, że oznaczenie „1000” nie ma charakteru odróżniającego i stanowi opisową wskazówkę co do treści lub innych właściwości rozpatrywanych towarów.

- 10 W dniu 31 marca 2006 r. Technopol wniosła odwołanie od decyzji eksperta. W decyzji z dnia 7 sierpnia 2006 r. Czwarta Izba Odwoławcza OHIM potwierdziła analizę przeprowadzoną przez eksperta.

- 11 Izba Odwoławcza stwierdziła, że oznaczenie „1000” mogło służyć do określania treści publikacji agencji Technopol oraz że tak czy inaczej nie jest ono odróżniające, ponieważ będzie postrzegane przez konsumenta jako oznaczenie zachwalające wspomniane publikacje, a nie jako wskazanie ich pochodzenia.

- 12 W szczególności w pkt 18 i 19 spornej decyzji Izba Odwoławcza wypowiedziała się następująco:

„18 [...] Czasopisma i magazyny często publikują listy rankingowe z różnorodnymi danymi [...]. Preferuje się przy tym zwłaszcza okrągłe liczby, ze względu na ich wyrazistość.

19 Ponadto do objętych zgłoszeniem [towarów] należą publikacje zawierające różnorodne zbiory czy kolekcje [...]. Publikacje tego typu zazwyczaj zawierają okrągłe ilości danych informacji [...]. Podobnie [oznaczenie »1 000«] ewidentnie nadaje się do użycia w opisany sposób, w szczególności w odniesieniu do będących przedmiotem rejestracji »magazynów z krzyżówkami i rebusami«. Docelowe kręgi będą postrzegać [oznaczenie »1000«] na danej publikacji jako wskazówkę, że znajduje się w niej właśnie 1000 zagadek czy rebusów. Jak pokazały badania w Internecie, wiele podobnych produktów można już obecnie spotkać na rynku [...]”.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 13 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 18 października 2006 r. Technopol wniosła skargę o stwierdzenie nieważności spornej decyzji.
- 14 Na poparcie skargi skarżąca podniosła dwa zarzuty: pierwszy, dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i drugi – naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.
- 15 Tytułem zarzutu pierwszego Technopol podnosiła, że oznaczenie „1000” bez dodatkowego określenia, nie jest opisowe. Z punktu widzenia konsumenta nie można dostrzec żadnego bezpośredniego i konkretnego powiązania między wspomnianym oznaczeniem a cechami rozpatrywanych towarów.

16 Sąd nie zgodził się z tą argumentacją i w konsekwencji oddalił zarzut pierwszy. Do podjęcia takiej decyzji skłoniły go w głównej mierze następujące względy:

„21 [W] art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 mowa jest o takich oznaczeniach i wskazówkach, które mogą służyć, przy normalnym z punktu widzenia zainteresowanych odbiorców użyciu, do oznaczenia, bezpośrednio lub też poprzez wymienienie jednej z ich podstawowych właściwości, towaru lub usługi, dla których wystąpiono o rejestrację [...].

22 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, aby oznaczenie miało charakter opisowy, musi ono wykazywać na tyle bezpośredni i konkretny związek z rozpatrywanymi towarami lub usługami, aby pozwolić zainteresowanemu kręgowi odbiorców natychmiast i bez głębszego zastanowienia dostrzec w nim opis tych towarów i usług lub jednej z ich właściwości [...].

23 A zatem ocenę opisowego charakteru oznaczenia można przeprowadzić wyłącznie poprzez odniesienie, po pierwsze, do sposobu, w jaki jest ono odbierane przez właściwy krąg odbiorców, a po drugie, do danych towarów lub usług [...].

24 W niniejszej sprawie rozpatrywanymi towarami są broszury; czasopisma, w tym czasopisma z krzyżówkami i rebusami, a także gazety, skierowane do ogółu odbiorców, co też nie zostało zakwestionowane przez strony [...].

25 W rezultacie ustalenia wymaga to, czy właściwie poinformowany oraz dostatecznie uważny i rozsądny przeciętny konsument będzie postrzegał [oznaczenie »1000«], bez dodania żadnego innego elementu uzupełniającego, jako opis jednej z właściwości towarów objętych zgłoszeniem do rejestracji.

26 W tym zakresie należy wskazać, że jak to wynika z pkt 18 i 19 [spornej] decyzji, z punktu widzenia zainteresowanego kręgu odbiorców istnieje bezpośrednio i konkretne powiązanie między oznaczeniem »1000« a niektórymi właściwościami omawianych towarów. Oznaczenie »1000« odsyła bowiem do ilości, w związku z czym będzie natychmiast i bez głębszego zastanowienia postrzegane przez zainteresowany krąg odbiorców jako opis właściwości rozpatrywanych towarów, a zwłaszcza liczby stron, a także opublikowanych w nich prac i rebusów lub ilości informacji, albo hierarchicznego rankingu zawartych w nich odniesień. Okoliczność, że zgłoszony znak towarowy składa się wyłącznie z cyfr, nie podważa tego wniosku, ponieważ [...] brakujący element może zostać z łatwością określony przez zainteresowany krąg odbiorców, zważywszy że skojarzenie między liczbą a wspomnianymi właściwościami rozpatrywanych towarów jest natychmiastowe.

27 W szczególności zgodnie z tym, co zostało stwierdzone przez Izbę Odwoławczą w pkt 18 i 19 [spornej] decyzji, czasopisma i magazyny często publikują listy rankingowe z różnorodnymi danymi, preferując przy tym wskazywanie ich zawartości za pomocą okrągłych liczb. Izba Odwoławcza przywołała w tym zakresie między innymi przykład »1000 pytań i odpowiedzi«. Takie okoliczności wzmacniają opisowe powiązanie, które z punktu widzenia przeciętnego konsumenta występuje między rozpatrywanymi towarami a [oznaczeniem »1000«].

[...]

30 Ustaliwszy opisowy charakter [oznaczenia »1000«] względem towarów objętych zgłoszeniem, należy przejść do zbadania, czy zgłoszony znak towarowy składa się wyłącznie z oznaczeń opisowych i czy nie zawiera on żadnych dodatkowych elementów, które mogłyby stanąć na przeszkodzie stwierdzeniu w jego wypadku charakteru opisowego. [...] W niniejszej sprawie słowne oznaczenie »1000« nie zawiera żadnego elementu, który odróżniałby je od przyjętego sposobu wskazywania ilości i mógłby prowadzić do pozbawienia go charakteru opisowego.

- 31 Z powyższego wynika, że oznaczenie słowne »1000« opisuje właściwości rozpatrywanych towarów, a zwłaszcza liczbę stron, prac, rebusów lub ilość informacji, albo ich hierarchiczny ranking, które to elementy mogą być brane pod uwagę przy wyborze dokonywanym przez docelowy krąg odbiorców i stanowią w rezultacie ich podstawowe cechy [...].
- 32 Stwierdzenia tego nie podważają także pozostałe argumenty skarżącej [...]. Po pierwsze, należy oddalić jako bezskuteczny argument, że rejestracja oznaczenia »1000« nie pozbawiłaby osób trzecich prawa do używania wspomnianej liczby do celów określania ilości, o ile używanie to nie naruszałoby praw do znaku. Za pomocą tego argumentu skarżąca przywołuje treść art. 12 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [...] w zakresie dotyczącym granic prawa wyłącznego wynikającego z rejestracji znaku towarowego. Zgodnie z orzecznictwem Sądu na art. 12 rozporządzenia nr 40/94 nie można jednak powoływać się w ramach procedury rejestracji [...]. Stosowanie tego artykułu zakłada bowiem istnienie oznaczenia, które zostało już zarejestrowane jako znak towarowy albo ze względu na to, że uzyskało charakter odróżniający w następstwie używania, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94, albo ze względu na to, że zawiera zarazem elementy opisowe i te niemające takiego charakteru, co nie ma miejsca w niniejszym wypadku [...]. W rezultacie art. 12 rozporządzenia nr 40/94 nie może być podstawą złączenia kryteriów badania bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji.
- 33 Po drugie, jeśli chodzi o argument wywiedziony przez skarżącą z faktu, że pozostawienie [oznaczenia »1000«] do swobodnego używania przez wszystkich nie jest konieczne, ponieważ w przypadku nazw czterocyfrowych istnieje 10 000 możliwych kombinacji, należy podkreślić, że [...] odmowa rejestracji omawianego znaku została oparta na opisowym charakterze tego oznaczenia. Ów charakter opisowy nie pozwala [oznaczeniu »1000«] na pełnienie funkcji wskazania handlowego pochodzenia towarów objętych zgłoszeniem. W rezultacie do celów rejestracji istnienie innych możliwych kombinacji cyfr pozostaje bez znaczenia. Ponadto okoliczność, że OHIM zarejestrował jako znaki towarowe oznaczenia IX

i XD, które pozostawiają do dyspozycji konkurentów mniej możliwych kombinacji cyfr i liter, także pozbawiona jest znaczenia. Zgodność z prawem decyzji izb odwoławczych należy bowiem oceniać wyłącznie na podstawie rozporządzenia nr 40/94, nie zaś na podstawie wcześniejszej praktyki decyzyjnej OHIM [...].”

- 17 Potwierdziwszy, że w niniejszej sprawie właściwa jest podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, Sąd odstąpił od zbadania drugiego zarzutu skargi dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94.

Żądania stron

- 18 Technopol wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;

- przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania; oraz

- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

19 OHIM wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania; oraz

- obciążenie agencji Technopol kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

20 Technopol podnosi dwa zarzuty. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ Sąd nie uwzględnił wszystkich kryteriów istotnych dla zastosowania tego przepisu. W zarzucie drugim skarżąca podnosi, że Sąd nie uwzględnił wcześniejszej praktyki decyzyjnej OHIM.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94

Argumentacja stron

21 Na poparcie zarzutu pierwszego skarżąca podnosi w szczególności, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału, zwłaszcza z pkt 37 wyroku z dnia 20 września 2001 r. w sprawie C-383/99 P Procter & Gamble przeciwko OHIM, Rec. s. I-6251,

zastosowanie podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 zależy nie tylko od kryterium związanego z „normalnym użyciem”, do którego Sąd nawiązał w pkt 21 zaskarżonego wyroku, ale także od spełnienia warunku, zgodnie z którym oznaczenie musi pokrywać się z ogólnie przyjętym sposobem określania danych towarów lub usług albo ich właściwości. Ocenivszy w sposób niewłaściwy ten ostatni warunek, Sąd błędnie ustalił zakres stosowania wspomnianej powyżej podstawy odmowy rejestracji.

- 22 Zaskarżony wyrok nie zawiera ponadto twierdzeń, które mogłyby wykazać, że wykorzystanie oznaczenia „1000” do określenia towarów, dla których wystąpiono o rejestrację, stanowi „normalne użycie”. Przytoczone przez Sąd w pkt 26 i 27 zaskarżonego wyroku przykłady odnoszą się do wykorzystania cyfr w połączeniu z innymi wyrazami. Zaskarżony wyrok został zatem oparty na błędnym założeniu, że wszystkie oznaczenia składające się z cyfr są w sposób konieczny używane wraz ze wskazówkami opisowymi lub rodzajowymi. W konsekwencji Sąd oparł swoją ocenę na przypuszczeniach.
- 23 W pozostałym zakresie Sąd nie dostrzegł związku między art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 a art. 12 lit. b) tego rozporządzenia. W pkt 32 zaskarżonego wyroku błędnie ograniczył zakres tego ostatniego przepisu do przypadków, w których oznaczenie „zostało już zarejestrowane jako znak towarowy albo ze względu na to, że uzyskało charakter odróżniający w następstwie używania, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94, albo ze względu na to, że zawiera zarazem elementy opisowe i te niemające takiego charakteru”.
- 24 Dodatkowo Sąd nie rozważył w wymaganym przez prawo zakresie argumentu, zgodnie z którym Izba Odwoławcza nie uwzględniła, że w wypadku oznaczenia „1000” nie istnieje konieczność pozostawienia do swobodnego używania. Ustosunkowując się do tego argumentu w pkt 33 zaskarżonego wyroku, Sąd zaniechał przeprowadzenia analizy interesu ogólnego chronionego przez art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

- 25 OHIM podnosi przede wszystkim, że zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 nie oznacza automatycznie, że dane oznaczenie stanowi „przyjęty sposób” określania właściwości rozpatrywanych towarów lub usług. Wystarczy, by dane oznaczenie mogło być użyte do określenia jednej z tych właściwości.
- 26 Zdaniem OHIM oznaczenie „1000” natychmiast skłania do myślenia o treści omawianej publikacji, odsyłając do liczby stron lub ilości zawartych w niej informacji. Ponadto dokonana przez Sąd ocena o charakterze faktycznym, zgodnie z którą odbiorcy spodziewają się, że oznaczenie „1000” będzie opisywać treść danej publikacji, nie może zostać poddana kontroli Trybunału.
- 27 Co się tyczy następnie stosunku art. 12 lit. b) tego rozporządzenia do art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, OHIM przypomina, że ten pierwszy artykuł dotyczy ograniczenia skutków wywoływanych przez zarejestrowany znak towarowy, a nie zdolności oznaczeń do bycia przedmiotem rejestracji jako wspólnotowy znak towarowy. W konsekwencji przywołana przez skarżącą zależność między tymi dwoma artykułami po prostu nie istnieje.
- 28 OHIM twierdzi wreszcie, że Sąd prawidłowo uwzględnił interes ogólny. Sąd słusznie orzekł, iż w niniejszym przypadku nie ma znaczenia, że przy oznaczaniu swoich towarów konkurenci wciąż mogą korzystać z wielu innych oznaczeń składających się z cyfr. OHIM przypomina w tym względzie, że badanie bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji musi być ograniczone do samego oznaczenia i jego znaczenia w stosunku do rozpatrywanych towarów lub usług.

Ocena Trybunału

- 29 Na wstępie należy wskazać, że okoliczność, iż dane oznaczenie składa się wyłącznie z cyfr, nie stoi jako taka na przeszkodzie jego rejestracji w charakterze znaku towarowego.
- 30 Wynika to, w odniesieniu do wspólnotowego znaku towarowego, z art. 4 rozporządzenia nr 40/94, który wyraźnie przewiduje cyfry wśród oznaczeń mogących tworzyć znak towarowy.
- 31 Ponadto na przeszkodzie zarejestrowaniu oznaczenia w charakterze znaku towarowego nie stoi także okoliczność, że – jak w niniejszym przypadku – składa się ono z cyfr, do których nie wprowadzono żadnych zmian graficznych, a zatem nie zostało poddane przez zgłaszającego kreatywnej czy artystycznej stylizacji (zob. analogicznie w odniesieniu do oznaczeń tworzonych przez litery wyrok z dnia 9 września 2010 r. w sprawie C-265/09 P OHIM przeciwko BORCO-Marken-Import Matthiesen, Zb.Orz. s. I-8265, pkt 38).
- 32 Jednakże z art. 4 rozporządzenia nr 40/94 można wywieść, że rejestracja oznaczenia jako znaku towarowego jest zależna od spełnienia warunku, by nadawało się ono do odróżniania towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw.
- 33 Oznaczenie mające w stosunku do towarów lub usług, dla których wystąpiono o jego rejestrację w charakterze znaku towarowego, charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) 40/94 jest, z zastrzeżeniem art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia, pozbawione charakteru odróżniającego w odniesieniu do tych towarów lub usług [zob. analogicznie w przedmiocie postanowień art. 3 pierwszej dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) wyrok z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie rozporządzenia nr C-265/00 Campina Melkunie, Rec. s. I-1699, pkt 19; co

się tyczy art. 7 rozporządzenia nr 40/94, zob. wyrok z dnia 23 października 2003 r. w sprawie C-191/01 P OHIM przeciwko Wrigley, Rec. s. I-12447, pkt 30; a także postanowienie z dnia 5 lutego 2004 r. w sprawie C-150/02 P Streamserve przeciwko OHIM, Rec. s. I-1461, pkt 24].

- 34 Ponieważ Sąd orzekł, że oznaczenie „1000” ma charakter opisowy dla towarów objętych zgłoszeniem dokonany przez Technopol, należy ustalić – jak domaga się tego skarżąca – czy ocena ta jest wynikiem nadmiernie szerokiej i co za tym idzie – błędnej wykładni art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.
- 35 W tym zakresie należy rozpatrzyć w pierwszej kolejności argument skarżącej, zgodnie z którym na podstawie tego przepisu z rejestracji mogą zostać wykluczone jedynie oznaczenia odpowiadające „przyjętemu sposobowi” określania towarów lub usług, dla których wystąpiono o rejestrację.
- 36 Rozpatrzenie tego argumentu musi uwzględniać w stosownej mierze cel przyświecający art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94. Poszczególne podstawy odmowy rejestracji wymienione w art. 7 ust. 1 tego rozporządzenia należy bowiem interpretować w świetle interesu ogólnego chronionego przez każdą z nich (zob. w szczególności wyrok z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawach połączonych C-456/01 P i C-457/01 P Henkel przeciwko OHIM, Rec. s. I-5089, pkt 45; a także wyrok z dnia 14 września 2010 r. w sprawie C-48/09 P Lego Juris przeciwko OHIM, Zb.Orz. s. I-8403, pkt 43).
- 37 Interes ogólny chroniony przez art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 polega na zapewnieniu, by oznaczenia stanowiące opis co najmniej jednej z właściwości towarów lub usług, dla których wystąpiono o rejestrację w charakterze znaku towarowego, mogły być swobodnie używane przez wszystkich przedsiębiorców oferujących dane

towary lub usługi (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie OHIM przeciwko Wrigley, pkt 31 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 38 Aby zagwarantować pełną realizację celu swobodnego używania, Trybunał sprecyzował, że do odmowy dokonania przez OHIM rejestracji na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 nie jest konieczne, by w chwili zgłoszenia dane oznaczenie faktycznie było używane do celów opisowych. Wystarczy, by mogło być ono używane w ten sposób (ww. wyroki: w sprawie OHIM przeciwko Wrigley, pkt 32; w sprawie Campina Melkunie, pkt 38; a także postanowienie z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie C-80/09 P Mergel i in. przeciwko OHIM, pkt 37).
- 39 Jednocześnie Trybunał podkreślił, że stosowanie tej podstawy odmowy rejestracji nie zależy od istnienia jakiegokolwiek konkretnej, rzeczywistej lub poważnej konieczności pozostawienia do swobodnego używania, a zatem nie ma sensu dociekać liczby konkurentów, którzy posiadają lub mogliby posiadać interes w używaniu danego oznaczenia (wyrok z dnia 4 maja 1999 r. w sprawach połączonych C-108/97 i C-109/97 Windsurfing Chiemsee, Rec. s. I-2779, pkt 35; a także wyrok z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-363/99 Koninklijke KPN Nederland, Rec. s. I-1619, pkt 58). Nie ma też znaczenia, czy istnieją inne oznaczenia, które są częściej używane niż to omawiane do określania tych samych właściwości towarów lub usług wskazanych w zgłoszeniu (ww. wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 57).
- 40 Z powyższego wynika, że stosowanie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 nie wymaga, by oznaczenie odpowiadało przyjętemu sposobowi określania danych towarów lub usług. Użyte w przywołanym przez skarżącą pkt 37 ww. wyroku w sprawie Procter & Gamble przeciwko OHIM sformułowanie „musi pokrywać się z ogólnie przyjętym sposobem określania danych towarów lub usług albo ich właściwości” nie może być zatem rozumiane jako ustanowienie przesłanki odmowy rejestracji oznaczenia jako wspólnotowego znaku towarowego.

- 41 W drugiej kolejności należy rozważyć argument skarżącej, zgodnie z którym przywołane przez Sąd w pkt 26 i 27 zaskarżonego wyroku przykłady są hipotetyczne i nie mają nic wspólnego z przesłankami, od których uzależnione jest stosowanie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.
- 42 Skarżąca ma na myśli w szczególności dokonane przez Sąd w pkt 26 i 27 zaskarżonego wyroku ustalenia dotyczące postrzegania oznaczenia „1000” jako opisu liczby stron lub ilości informacji oraz częstego zamieszczania w broszurach i czasopismach list rankingowych i zestawień, których zawartość jest wskazywana za pomocą okrągłych liczb.
- 43 W tym zakresie podnosi ona, że nawet gdyby uznać wspomniane ustalenia faktyczne za prawdziwe, dokonana przez Sąd ocena, zgodnie z którą takie okoliczności mogą zasadnie prowadzić do wniosku, że oznaczenie jest opisowe w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, świadczy o błędnej wykładni tego przepisu.
- 44 Jakkolwiek w drodze tego argumentu skarżąca nie podnosi, że doszło do przeinaczenia dowodów, to wciąż zarzuca Sądowi naruszenie prawa z uwagi na to, iż tok rozumowania, na którym oparto zaskarżony wyrok, jest niespójny i wynika z niewłaściwego zrozumienia stosowanego przepisu. W konsekwencji wbrew temu, co utrzymuje OHIM, argument ten może zostać rozpatrzony przez Trybunał w ramach niniejszego odwołania.
- 45 W celu ustalenia, czy zaskarżony wyrok cechuje się taką niespójnością i niewłaściwym zrozumieniem z uwagi na nieistotność stwierdzeń zawartych we wspomnianych pkt 26 i 27 z punktu widzenia stosowania art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94,

należy szczegółowo określić zakres tego przepisu, zwłaszcza w porównaniu z zakresem art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

- 46 Jak zostało przypomniane w pkt 33 niniejszego wyroku, oznaczenia opisowe, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, są jednocześnie pozbawione charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia. Natomiast, jeśli spojrzeć odwrotnie, oznaczenie może być pozbawione charakteru odróżniającego w rozumieniu wspomnianego art. 7 ust. 1 lit. b) z innych przyczyn niż jego ewentualny charakter opisowy (zob. w odniesieniu do identycznych postanowień zawartych w art. 3 dyrektywy 89/104 ww. wyroki: w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 86; w sprawie Campina Melkunie, pkt 19).
- 47 A zatem zakresy stosowania art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia w pewnym stopniu na siebie zachodzą (zob. analogicznie ww. wyrok w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 67), mimo że pierwszy z tych przepisów różni się od drugiego tym, że obejmuje całość okoliczności, w których oznaczenie nie pozwala na odróżnienie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw.
- 48 W tych okolicznościach dla prawidłowego zastosowania art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 istotne jest dopilnowanie, by stosowanie podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 7 ust. 1 lit. c) pozostało w pełni zastrzeżone dla przypadków, do których ta podstawa odmowy się odnosi.
- 49 Do takich przypadków należą sytuacje, w których oznaczenie zgłoszone do rejestracji w charakterze znaku towarowego może określać jakąś „właściwość” towarów lub usług, dla których zostało zgłoszone. Poprzez użycie w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 wyrażen: „rodzaj, jakość, ilość, przeznaczenie, wartość, pochodzenie geograficzne lub czas produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub inne właściwości

towarów lub usług” legislator, po pierwsze, wskazał, że rodzaj, jakość, ilość, przeznaczenie, wartość, pochodzenie geograficzne i czas produkcji towaru lub świadczenia usługi należy uznać za właściwości towarów lub usług, a po drugie, uściślił, że lista ta nie jest wyczerpująca, ponieważ można brać pod uwagę także inne właściwości towarów lub usług.

- 50 Dokonany przez legislatora wybór słowa „właściwość” podkreśla fakt, że oznaczeniami objętymi omawianym przepisem są tylko te, które służą do określania z łatwością rozpoznawanej przez zainteresowany krąg odbiorców cechy towarów lub usług, dla których wystąpiono o rejestrację. Trybunał podkreślił już w przeszłości, że oznaczenie może zostać wykluczone z rejestracji na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 tylko wtedy, gdy można zasadnie przyjąć, że faktycznie zostanie ono rozpoznane przez zainteresowane kręgi jako opis jednej ze wspomnianych właściwości (zob. analogicznie w odniesieniu do identycznego postanowienia zawartego w art. 3 dyrektywy 89/104 ww. wyroki: w sprawie Windsurfing Chiemsee, pkt 31; w sprawie Koninklijke KPN Nederland, pkt 56).
- 51 Powyższe uściślenia mają szczególne znaczenie w wypadku oznaczeń składających się wyłącznie z cyfr.
- 52 W istocie, ponieważ takie oznaczenia są ogólnie utożsamiane z liczbami, mogą one służyć w obrocie w szczególności do określania ilości. Niemniej, aby oznaczenie składającego się wyłącznie z cyfr spotkało się z odmową rejestracji na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 z tego względu, że określa ono ilość, musi istnieć możliwość zasadnego przyjęcia, że w odczuciu zainteresowanych kręgów ilość wskazywana przez te cyfry będzie charakteryzować towary lub usługi, dla których wystąpiono o rejestrację.

- 53 Jak wynika z pkt 26 i następných zaskarżonego wyroku, Sąd oparł swe rozstrzygnięcie na okoliczności, że oznaczenie „1000” mogłoby wskazywać liczbę stron towarów objętych zgłoszeniem, a także na tym, że w tego rodzaju towarach często publikuje się listy rankingowe, zestawienia informacji i rebusy, których zawartość jest najczęściej wskazywana przez wyrażenie, któremu towarzyszą okrągłe liczby.
- 54 Należy stwierdzić, bez potrzeby badania, czy każdy z tych elementów pozwoliłby na uznanie liczby 1 000 za charakteryzującą towary objęte zgłoszeniem, że w najgorszym wypadku ocena Sądu, zgodnie z którą oznaczenie „1000” ma charakter opisowy względem zbioru rebusów zamieszczonego we wspomnianych towarach, nie jest niezgodna z przedstawionymi powyżej uściśleniami dotyczącymi zakresu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.
- 55 Jak wynika z pkt 26 i 27 zaskarżonego wyroku, a także z fragmentów spornej decyzji, do których odsyłają te punkty, Czwarta Izba Odwoławcza OHIM i Sąd stwierdziły, że Technopol zgłosiła oznaczenie „1 000” do rejestracji między innymi dla „czasopism, w tym czasopism z krzyżówkami”. Ustaliły one także, że na rynku można spotkać wiele towarów tego rodzaju i że zawierają one zazwyczaj okrągłe ilości danych informacji. W ocenie Izby Odwoławczej dokonanej w pkt 19 zaskarżonej decyzji, na którą w pkt 26 i 27 zaskarżonego wyroku zasadniczo powołał się Sąd, oznaczenie „1000” na publikacji tego typu będzie postrzegane jako wskazówka, że znajduje się w niej właśnie 1000 krzyżówek.
- 56 Zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 w takim stanie faktycznym nie świadczy o błędnej wykładni tego przepisu. W przypadku bowiem gdy zgłoszenie dotyczy między innymi kategorii towarów, których zawartość jest z łatwością i zazwyczaj określana za pomocą liczby składających się na nie jednostek, zasadne jest przyjęcie, że oznaczenie tworzone przez cyfry, jak ma to miejsce w niniejszym wypadku,

będzie faktycznie rozpoznawane przez zainteresowane kręgi jako opis wspomnianej liczby, a zatem jednej z właściwości tych towarów.

- 57 Stąd też Sąd miał podstawy, by nie naruszając prawa, dojść do wniosku, że oznaczenie „1000” należało, na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, wykluczyć z rejestracji dla towarów objętych zgłoszeniem dokonany przez Technopol.
- 58 Ponieważ argument dotyczący niespójności i niewłaściwego zrozumienia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 także podlega odrzuceniu, należy rozpatrzyć, w trzeciej kolejności, argument skarżący dotyczący niedostrzeżenia związku między tym przepisem a art. 12 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, jak również w czwartej i ostatniej kolejności, argument, zgodnie z którym w swej ocenie Sąd nie uwzględnił w należyтым stopniu interesu ogólnego chronionego przez art. 7 ust. 1 lit. c) omawianego rozporządzenia.
- 59 Co się tyczy art. 12 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, Trybunał miał już okazję zauważyć, że określona w tym przepisie norma nie wpływa w sposób rozstrzygający na normę zawartą w art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia (zob. w odniesieniu do identycznego postanowienia zawartego w art. 6 dyrektywy 89/104 ww. wyrok w sprawie Windsurfing Chiemsee, pkt 28).
- 60 Zgodnie bowiem z tym, co Sąd słusznie wskazał w pkt 32 zaskarżonego wyroku, art. 12 rozporządzenia nr 40/94 jest związany z ograniczeniem skutków wspólnotowego znaku towarowego, podczas gdy art. 7 tego rozporządzenia określa podstawy odmowy rejestracji oznaczeń jako znaków towarowych.

- 61 Wbrew temu, co wydaje się sugerować skarżąca, okoliczność, że art. 12 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 ma na celu zapewnienie, że wszyscy przedsiębiorcy będą mogli swobodnie używać wskazówek odnoszących się do właściwości towarów i usług, w żaden sposób nie ogranicza zakresu art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia. Przeciwnie, taka okoliczność wysuwa na pierwszy plan interes w tym, by podstawa, i to bezwzględna, odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 faktycznie znajdowała zastosowanie w przypadku każdego oznaczenia mogącego określać właściwość towarów lub usług, dla których oznaczenie to zgłoszono do rejestracji w charakterze znaku towarowego (zob. w odniesieniu do art. 6 dyrektywy 89/104 wyrok z dnia 6 maja 2003 r. w sprawie C-104/01 Libertel, Rec. s. I-3793, pkt 58, 59; a także w odniesieniu do art. 12 rozporządzenia nr 40/94 wyrok z dnia 21 października 2004 r. w sprawie C-64/02 P OHIM przeciwko Erpo Möbelwerk, Zb.Orz. s. I-10031, pkt 45).
- 62 Z uwagi na to, że norma określona w art. 12 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie wpisuje się w konsekwencji w ramy stosowania art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, argument dotyczący zależności między tymi dwoma przepisami jest bezzasadny.
- 63 Nie można się też zgodzić z argumentem, zgodnie z którym w swej ocenie Sąd nie uwzględnił w należyтым stopniu ogólnego interesu chronionego przez art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.
- 64 Chociaż do Sądu należy przestrzeganie tego interesu ogólnego przy dokonywaniu kontroli decyzji OHIM wydawanych na podstawie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, to jednak nie można od niego wymagać, by przypominał i wyraźnie analizował rzeczony interes ogólny w każdym wyroku dotyczącym takiej decyzji.
- 65 Ponadto, jeśli chodzi o pkt 33 zaskarżonego wyroku, w którym Sąd nie uwzględnił, w przekonaniu skarżącej, wspomnianego interesu ogólnego, wystarczy stwierdzić, że w punkcie tym Sąd powtórzył co do istoty i w sposób prawidłowy zasadę

przypomnianą w pkt 39 niniejszego wyroku, zgodnie z którą okoliczność, że do dyspozycji pozostają jeszcze inne oznaczenia, nie ma znaczenia w kontekście oceny, czy dane oznaczenie ma charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i jest w związku z tym objęty podstawą odmowy rejestracji określoną w tym przepisie.

- 66 Wobec tego, że żadnego z argumentów wysuniętych przez skarżącą w ramach zarzutu pierwszego nie można uznać za zasadny, zarzut ten należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego niezastosowania się przez OHIM do jego wcześniejszej praktyki decyzyjnej

Argumentacja stron

- 67 Skarżąca przypomina, że przytoczyła najpierw przed OHIM, a następnie ponownie przed Sądem, liczne przykłady oznaczeń, które zostały zarejestrowane przez OHIM jako znaki towarowe i które zgodnie z zasadami wyrażonymi w spornej decyzji nie powinny być zostać zarejestrowane. Argumentacja ta, dotycząca niezastosowania się przez OHIM do jego wcześniejszej praktyki decyzyjnej, została w sposób błędny pod względem prawnym odrzucona przez Sąd w pkt 33 zaskarżonego wyroku.
- 68 Chociaż Trybunał orzekł, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, że zgłoszenie do rejestracji w charakterze znaku towarowego musi być oceniane wyłącznie na podstawie obowiązującego rozporządzenia, a nie poprzez odniesienie się do wcześniejszej praktyki decyzyjnej, skarżąca wzywa Trybunał do rewizji tego orzecznictwa w świetle zasady państwa prawa, która zobowiązuje organy administracji do stosowania prawa

w ten sam sposób we wszystkich przypadkach. Konieczność zapewnienia spójności i równości traktowania jest zdaniem skarżącej szczególnie oczywista w wypadku organu administracji takiego jak OHIM, który rozpatruje bardzo pokaźną liczbę spraw.

- 69 Skarżąca wywodzi z tego, że jak najbardziej można powoływać się na wcześniejszą praktykę decyzyjną i że OHIM jest zobowiązany brać ją pod uwagę przy ocenie, czy w przypadku identycznej lub podobnej sprawy należałoby wydać taką samą decyzję.
- 70 W niniejszej sprawie nie wzięto pod uwagę faktu, że zgodnie z utrwaloną praktyką OHIM nie uznaje oznaczeń składających się z wyrazów opisujących treść publikacji za opisowe w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, ani tego, że OHIM dopuszcza do rejestracji oznaczenia składające się z cyfr. Nie przyznając w ten sposób, że OHIM powinien być uwzględnić swą wcześniejszą praktykę decyzyjną w ramach stosowania art. 7 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia lub w ramach badania stanu faktycznego z urzędu, do którego jest zobowiązany na mocy art. 74 rozporządzenia nr 40/94, Sąd naruszył prawo.
- 71 OHIM zwraca uwagę, że wcześniejsza praktyka decyzyjna została wprawdzie wymieniona w jego wytycznych dotyczących rozpatrywania spraw, jednak nie jest ona, jak to sprecyzował Trybunał, prawnie wiążąca.
- 72 Zasadność tego niewiążącego charakteru wcześniejszych decyzji potwierdza niniejszy spór. Przywołane przez skarżącą przed OHIM i Sądem wcześniejsze przypadki wykazują bowiem istotne różnice w stosunku do niniejszej sprawy, ponieważ dotyczyły całkowicie odmiennych oznaczeń i towarów.

Ocena Trybunału

- 73 Jak słusznie zauważyła skarżąca, OHIM jest zobowiązany wykonywać swe kompetencje w zgodzie z ogólnymi zasadami prawa Unii, takimi jak zasada równego traktowania i zasada dobrej administracji.
- 74 Ze względu na te dwie ostatnie zasady OHIM musi przy rozpatrywaniu zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego brać pod uwagę decyzje wydane już w odniesieniu do podobnych zgłoszeń i ze szczególną uwagą rozważyć, czy w danym przypadku rozstrzygnięcie winno brzmieć podobnie [zob. analogicznie w odniesieniu do art. 3 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy 89/104 postanowienie z dnia 12 lutego 2009 r. w sprawach połączonych C-39/08 i C-43/08 Bild digital i ZVS, pkt 17].
- 75 Niemniej jednak zasady równości traktowania i dobrej administracji muszą pozostać w zgodzie z przestrzeganiem legalności.
- 76 W konsekwencji osoba, która wystąpiła o rejestrację oznaczenia jako znaku towarowego, nie może przywoływać na swój użytek ewentualnej bezprawności popełnionej na korzyść osoby trzeciej celem uzyskania identycznej decyzji (zob. podobnie ww. postanowienie w sprawie Bild digital i ZVS, pkt 18).
- 77 W pozostałym zakresie ze względów pewności prawa, a dokładniej dobrej administracji, każde zgłoszenie do rejestracji musi zostać rozpatrzone w sposób dokładny i kompletny, tak aby uniknąć nieprawidłowego rejestrowania znaków towarowych (ww. wyroki: w sprawie OHIM przeciwko Erpo Möbelwerk, pkt 45; w sprawie OHIM przeciwko BORCO-Marken-Import Matthiesen, pkt 45). Owo badanie musi mieć miejsce w każdym konkretnym przypadku. Rejestracja oznaczenia jako znaku towarowego zależy bowiem od specyficznych kryteriów, które znajdują zastosowanie w kontekście stanu faktycznego danej sprawy i służą weryfikacji, czy dane oznaczenie

nie jest objęte podstawą odmowy rejestracji (zob. podobnie w odniesieniu do art. 3 dyrektywy 89/104 wyrok z dnia 12 lutego 2004 r. w sprawie C-218/01 Henkel, Rec. s. I-1725, pkt 62).

⁷⁸ W niniejszej sprawie okazało się, inaczej niż w przypadku niektórych innych wcześniejszych oznaczeń składających się z cyfr, które zostały zgłoszone do rejestracji w charakterze znaków towarowych, że wobec niniejszego zgłoszenia zastosowanie znalazła – z uwagi na towary, dla których wystąpiono o rejestrację, i sposób, w jaki rozpatrywane oznaczenie i towary są postrzegane przez zainteresowane kręgi – jedna z podstaw odmowy rejestracji określonych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94.

⁷⁹ W tych okolicznościach Sąd miał podstawy, by w pkt 33 zaskarżonego wyroku zasadnie stwierdzić, że w świetle wniosku, do którego doszedł już wcześniej w poprzednich punktach tego wyroku i zgodnie z którym rejestracja oznaczenia „1000” jako znaku towarowego dla towarów wskazanych w zgłoszeniu agencji Technopol nie była zgodna z rozporządzeniem nr 40/94, skarżąca nie mogła skutecznie powoływać się na wcześniejsze decyzje OHIM celem obalenia tego wniosku.

⁸⁰ Z powyższego wynika, że nie można uwzględnić drugiego zarzutu odwołania.

⁸¹ Ponieważ żaden z podnoszonych przez skarżącą zarzutów nie jest zasadny, odwołanie należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

- ⁸² Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 118 tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ OHIM wniósł o obciążenie agencji Technopol kosztami postępowania, a ta ostatnia przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.**

- 2) Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy